

nok kunde frembyde Grund til forskellige Betragtninger, dog ikke særlig for Finansministeren. Der er altsaa et Underskud paa 65,000 Kr., og dette har vist sig for Finanserne i indeværende Finansaar saaledes, at Finansministeriet ikke alene har udbetalt det kgl. Teater 125,000 Kr., som udgør det faste Tilskud, men yderligere efter Teatrets Krav — thi ellers var Bestyrelsen ikke i Stand til at afholde Lønninger og aabne Sæsonen — 120,000 Kr., d. v. s. tilsammen 245,000 Kr., og hvis man medregner, hvad Staten i øvrigt yder til det kgl. Teater, vil det blive 275,000 Kr. Endvidere er der stillet i Udsigt — ikke i nogen behagelig Udsigt —, at det kgl. Teater kan trænge til endnu 45,000 Kr. i indeværende Sæson for at holde Driften gaaende, og derved føres vi op til 320,000 Kr. Hvad Fornøjelse vil Staten saa egentlig have af at modtage 98,000 Kr. fra det kgl. Teater i Forlystelsesaftagelse? Det er en underlig Forlystelse for Staten at modtage denne Afgift, samtidig med at Udgiften til det kgl. Teater maa afholdes af Staten, fordi det er en Statsinstitution. Det forekommer mig, at min ærede Forgængers Betragtninger paa dette Punkt nu er slaaede ganske til Jorden af Kendsgerningerne. Det har ikke været til nogen Nytte for Staten at faa denne Forlystelsesaftagelse, og det er ganske indlysende, at naar Staten maa betale Underskuddet, kommer paa en helt anden Maade Afgiften Privatteatrene til Skade, hvor der ingen er, der betaler dette.

Endnu vil jeg hertil gerne føje, at det er højst sandsynligt, at det er paa Grund af, at Underskuddet nu er saa stigende ved det kgl. Teater, og ingen ved, hvor højt det stiger, eller hvor længe det varer, at Spørgsmaalet bliver rejst, om man ikke hellere skulde have to Statsteatre i Stedet for eet, thi naar det ene ikke betaler sig, har man en vis Tro til, at saa kunde to betale sig. Derom vil jeg dog sige, at saaledes som Sagen stiller sig for mig, tror jeg ikke, at man kan regne med, at Staten vil have Midler til, da andre Statsformaal træder stærkere frem, at indrette to Statsteatre i en overskuelig Fremtid, og heller ikke kan jeg tænke mig, at den bevilgende Myndighed vil gaa med til, som det er foreslaaet, at tilvejebringe Midlerne ved et Statslotteri. Jeg gaar ud fra, at den almindelige Stemning i Rigsdagen, ligesom i Regeringen, vil være den, at vi har Lotterier nok. Paa den Maade kan Midlerne altsaa ikke bringes til Veje, og saa er der kun tilbage, hvis der virkelig er saa

stør Teaterinteressethed, som der siges at være, at denne Teaterinteressethed i alt væsentligt skaffer den fornødne Sum til Veje, thi jeg tror ikke paa, at der vil være nogen Mulighed for fra Statens Side at tilvejebringe det fornødne Beløb.

Dermed skal jeg forlade Indtægts-siden af Finanslovsforslaget og gaa over til Udgiftssiden. Denne er anslaaet til 105,000,000 Kr. paa Regnskabet §§ 8—25. I 1912—13 var Udgifterne 106,300,000 Kr., altsaa 1,300,000 Kr. større. Paa indeværende Aars Finanslov er den anslaaet til 104,804,000 Kr., altsaa 82,000 Kr. mindre. Jeg tror ogsaa, at disse Udgifter er forsvarligt opgjorte og det saaledes, at de Krav tilfredsstilles, som man kan stille, om end ikke nye store Foretagender planlægges eller foreslaas. Det er et husholderrisk Finanslovsforslag, et Finanslovsforslag, der holder sig til Jorden, men samtidig dog tilfredsstiller, mener jeg, de Krav, der kan og bør stilles i Øjeblikket.

Der er paa Krigsministeriets Budget en Mindreudgift paa 1,300,000 Kr. i Forhold til indeværende Aars Finanslov, nemlig 18,350,000 Kr. mod 19,650,000 Kr. Den hidrører fra, at de gældende Love, organisatoriske og andre, ikke kræver større Udgifter. Derimod er der en Udgiftsopgang paa Marineministeriets Budget af 100,000 Kr., fra 9,800,000 til 9,900,000 Kr. I øvrigt er der i Forhold til den nugældende Finanslov en Mindreudgift for Landbrugsministeriet af 50,000 Kr., for Ministeriet for offentlige Arbejder af 500,000 Kr. og for Handelsministeriet af 50,000 Kr. Derimod er der en Opgang paa Indenrigsministeriets Budget paa godt 1 Mill., paa Justitsministeriets Budget en Opgang paa 250,000 Kr., paa Kultusministeriets paa 300,000 Kr. og paa Finansministeriets paa godt 100,000 Kr. Næsten alle disse Udgifter skyldes den almindelige Stigning, der kommer fra de bestaaende Love. Jeg kan saaledes nævne, at under Indenrigsministeriet anvendes der 200,000 Kr. mere til Sygekasser, til Enkeloven 200,000 Kr. mere, til Alderdomsunderstøttelsesloven 250,000 Kr. mere og til Arbejderbeskyttelsen 100,000 Kr. mere. Men samtidig er der ogsaa paa dette Finanslovsforslag forsøgt at stille Forslag, der kan imødekomme lavere lønnes efter vor Mening berettigede Krav. Jeg tænker f. Eks. her paa Landpostbudene, til hvem der er foreslaaet et Beløb, der svarer til 15 pCt. af deres Grundløn, som yderligere Tillæg. Der er endnu en Bemærkning, som jeg gerne vil gøre med Hensyn til Udgifter-